

τῶν chulos, μὲ μεγάλας φενάκας καὶ μὲ μεγάλους ὕβους. Διὰ τεσσαράκοντα δραχμὰς αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ διακινδυνεύουν τὴν ζωὴν τῶν!

Εἰς ταῦρος, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐγὼ παρέστην εἰς τὸ θέαμα ἐκεῖνο, ἔθραυσε τὸν βραχίονα μίᾳs banderilla, μίᾳs ἄλλης δὲ ἐξέσχισε τὰ φορέματα εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὴν ἀφήκεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου μὲ τόσον μόνον μέρος τοῦ φορέματός της, ὅσον ἐχρειάζετο διὰ νὰ καλύψῃ πᾶν ὅ, τι πρέπει ἀπολύτως νὰ εἶνε κεκαλυμμένον.

Μετὰ τὰς γυναῖκας ἔρχονται τὰ θηρία. Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς γίνοντο ἀγῶνες μεταξὺ ταύρου καὶ λέοντος καὶ ἄλλοτε μεταξὺ ταύρου καὶ τίγρεως. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐτελέσθη ἀγὼν τοιοῦτος ἐν τῷ Κίρκῳ τῆς Μαδρίτης.

Περιώνυμος ὑπῆρξεν ὁ ἀγὼν, τὸν ὅποτον διωργάνωσεν ὁ κόμης δούξ τοῦ Ὀλιβάρθ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος, ἐὰν δὲν μὲ ἀπατᾷ ἡ μνήμη, τοῦ δὸν Βαλτάσαρ Καρόλου τῆς Αὐστρίας, πρίγκηπος τῆς Ἀστουρίας.

Ὁ ταῦρος ἐπάλαισε μὲ τὸν λέοντα, μὲ τὴν τίγριν, μὲ τὴν λεοπαρδαλιν καὶ τοὺς ἐνίκησεν ὅλους. Καὶ κατὰ τὸν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τελεσθέντα ἀγῶνα ἡ τίγρις καὶ ὁ λέων ἠττήθησαν. Καὶ ἡ μὲν καὶ ὁ δὲ ἐπέπεσαν μεθ' ὁρμῆς κατὰ τοῦ ταύρου, ἀλλὰ πρὶν ἢ προφθάσουν νὰ δαγκάσουν τὸν λαιμόν του, διατρυπηθέντες ὑπὸ τοῦ φοβεροῦ κέρατος, ἔπεσον κάτω ἐντὸς λίμνης αἵματος.

Μόνος ὁ ἐλέφας, εἰς ὑπερμεγέθους ἐλέφας, ζῶν ἔτι εἰς τοὺς κήπους τοῦ Buen Retiro. ἐνίκησεν ὁ ταῦρος τῷ ἐπετέθῃ, ἐκεῖνος δὲ οὐδὲν ἄλλο ἔκαμεν, εἰμὴ ἔθεσε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς ράχews αὐτοῦ καὶ ἐπίεσεν, ἡ δὲ πίεσις ὑπῆρξε τόσον τρυφερά, ὥστε ὁ ἀπερίσκεπτος ταῦρος συνετρίβη ὡς λεπτοκάρυον· ἀλλ' εἶνε εὐκόλον νὰ ἐννοήσῃ τις πόση ἐπιδεξιότης, πόσον θάρρος καὶ πόση ἀτάραχος ψυχραιμία χρειάζεται εἰς ἕνα ἀνθρώπον διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ τὸ ξίφος ἐν ζῶνι, τὸ ὅποτον φονεῖ τὸν λέοντα, προσβάλλει τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸ ὅποτον, ὅθεν δήποτε καὶ ἂν διέλθῃ σπαράσσει, κερματίζει, ἀνατρέπει καὶ αἵματοκυλίζει! Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι τὸ ἀντιμετωπίζουν καθ' ἑκάστην!

Οἱ toreros δὲν εἶνε ἡθοποιοὶ δυνάμενοι, ὡς δύναται τις νὰ ὑποθέσῃ, νὰ ἐξομωθῶσι μὲ τοὺς ἀκροβάτας, καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὁ λαὸς δὲν τρέφει ἄλλο αἶσθημα ἢ τὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ· ὁ torero ἐκτιμᾶται καὶ ἔξω τοῦ ἵπποδρομίου, χαίρει τὴν εὐνοίαν τῶν νέων τῆς ἀριστοκρατίας, πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον ἐν θεωρείῳ, συχνάζει εἰς τὸ ἀριστοκρατικώτερον καφενεῖον τῆς Μαδρίτης, δέχεται καθ' ὁδὸν ἐδαφιαίους χαιρετισμοὺς ἀπὸ πρόσωπα σημαίνοντα.

Οἱ ἐπιφανεῖς espada, ὡς ὁ Φρασκουέλος, ὁ Λαγαρτίγιος, ὁ Γαῦτάνος, κερδίζουν περὶ τὰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος, ἔχουν οἰκίαν καὶ ἐπαύλει, κατοικοῦν εἰς πολυτελῆ οἰκήματα, ἐνδύονται πλουσίως, ἐξοδεύουν σωροὺς σκυῶν διὰ τὰς ἀργυρὰς καὶ ἐπιχρυσούς αὐτῶν ἐνδυμασίας, ταξειδεύουν ὡς πρίγκηπες καὶ καπνίζουν σιγὰρὰ Ἀβάνας.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΠΙ. Α. ΒΑΛΒΗΣ

ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΑΝΙΩΝ

Διήγημα ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

Ὁ Νικόλαος Φανίων ἐγεννήθη εἰς Βιλλεφράγκαν περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1800. Ὁ πατὴρ του ἦτο ὀπτικός, ἐκαλεῖτο Μιχαὴλ ἐπιλεγόμενος Πρεσβύτερος Φανίων, ἡ μὴτηρ του ὀνομάζετο Κωνσταντίνη Σονφινόν. Ἐπειδὴ ἦτο τὸ πρῶτον τέκνον τῶν, ἐπειδὴ ἡ μὴτηρ του ἀπέθανε δοῦσα αὐτῷ τὸ φῶς καὶ ἐπειδὴ ὁ πατὴρ του δὲν ἐνυμφεύθη ἐκ νέου, ὁ Νικόλαος ἦτο υἱὸς μονογενής· ὁ κύριος Πρεσβύτε-

ρος Φανίων ἐμόναζε μὲ τὸν τυχόντα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶχε τὴν ρίνα ἐρυθρὰν καὶ τὴν μίαν κνήμην ξυλίνην. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τὸν ἠνάγκασαν νὰ καταταχθῇ ὡς ἐθελοντής· τῷ ὤρισαν ν' ἀποτελέσῃ μέρος ἐλευθέρως τῶν πεζοναυτῶν καὶ τὸν ἀφήκαν κύριον ὅπως μεταβῇ πεζῇ ἢ ἐφ' ἵππου εἰς Βρέστην, ὅπου ἔπρεπε νὰ ἐπιβιβασθῇ. Ἀναβαίνων τὴν σχοινίην κλίμακα, ἥτις τὸν ὠδήγει ἐπὶ τῆς γεφύρας πολεμικοῦ τινος πλοίου, ἐπαρπατήσῃ καὶ ἔπεσεν ἐξ ὕψους δέκα βαθμίδων εἰς τὴν λέμβον, ἥτις τὸν εἶχε μεταφέρει. Τὸν ἐνόμισαν νεκρόν· μόνον τὴν κνήμην εἶχε θραύσει· τὸν ἐμακάρισαν.

Μετὰ ἀρκετὰ μακρὰν διαμονὴν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Βρέστης, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρίδα του μετὰ μίᾳς κνήμης ξυλίνης. Ἐνθυμούμενος τὰ πολυάριθμα τηλεσκοπία, ἄτινα εἶδεν εἰς Βρέστην, ἔμαθε τὴν τέχνην τοῦ ὀπτικοῦ.

Εἶτα, ἐπειδὴ ὁ πόλεμος ἀφῆρε πάντας τοὺς ἀρτίους ἀνθρώπους, εὔρε σύζυγον μὲ ὅλην τὴν ξένην αὐτοῦ κνήμην. Ἀποθανούσης τῆς συζύγου του ἔπιεν ἐν πρώτοις διὰ νὰ παρηγορηθῇ, εἶτα διότι ὁ οἶνος τῷ ἐφάνη καλός. Ἐν συντόμῳ ὑπῆρξεν ἀπαρηγόρητος καὶ ἰδοὺ διατί εἶχε τὴν ρίνα ἐρυθρὰν.

Πίνων τις ὀμιλεῖ. Ὁ ὀπτικός κατὰ τὴν διαμονὴν αὐτοῦ εἰς τὸ νοσοκομεῖον εἶχεν ἀναγνώσει τόμους τινὰς ἀσχέτους πρὸς ἀλλήλους, οὓς τῷ ἐδάνεισαν οἱ νοσοκόμοι.

Ἦσαν ἀφηγήσεις ταξειδίων, ναυαγίων, ναυμαχιῶν. Ἐὰν ἐν τούτοις δὲν ἔθραυον τὴν κνήμην μου, ἔλεγε συχνάκις καθ' ἑαυτόν, θὰ ἐταξίδευον, ἐὰν ἐταξίδευον θὰ ἔβλεπον βεβαίως νήσους πολυανθρώπους κατοικουμένας ὑπὸ ἀγρίων, γυναῖκας μαύρας, κιτρίνας, πρασίνας καὶ κυανὰς· ἀναμφιβόλως θὰ ἐμαχόμην κατὰ τῶν Ἀγγλῶν καὶ ἴσως θὰ ἤμην ἐπὶ σχεδίας ἐκτεθειμένος εἰς ὅλας τὰς ἀγωνίας τῆς πείνης.

Σκεπτόμενος τὰ ὥραϊα ταῦτα πράγματα ἐπέσθη ἐπὶ τέλους ὅτι τῷ συνέβησαν, κατέπλησσε δὲ τοὺς ἀκροατάς του διὰ τῆς διηγήσεως τῶν φανταστικῶν ἀνδραγαθημάτων του. Ἡμέραν τινά, καθ' ἣν εἶχε πίνει περισσώτερον τοῦ συνήθους εἶπεν ὅτι εἶχεν ἀπολέσῃ τὴν κνήμην του εἰς ναυμαχίαν τινά.

Τὴν ἀκόλουθον ἐβδομάδα τὸ ἐπίστευσε καὶ ἐν ἔτος μετὰ ταῦτα εἶχον θέσιν τὴν ἑτέραν κνήμην του ἐνώπιον πλήρους τηλεβόλου, ἥθελε δὲ τὴν θυσιάσει προθύμως ἢ νὰ διαψεύσῃ ἑαυτόν.

Ἐπειδὴ ἦτο καλὸς ἀνθρώπος, ἀπεδέχθησαν ἀπάσας τὰς κομπορημοσύνας του. Ἀλλ' οὐδεὶς τὸν ἤκουε μετὰ περισσοτέρας εὐλαθείας ὅσον ὁ υἱὸς του Ἀκούων τὸν πατέρα του βλασφημοῦντα ναυτικῶς, τὸ παιδίον κατέστη ναυτικὸς χωρὶς νὰ τὸ φαντασθῇ. Ἐμαθε ν' ἀναγινώσκῃ τὰ ταξειδία τοῦ Πουγκενβίλ. Δὲν ὠνεيرهύετο πλέον ἢ διὰ πλοῦς, ταξειδία, συγκρούσεις, ναυάγια, ἀγρίους καὶ γυναῖκας πάντων τῶν χρωμάτων.

Συγγενής τις τῆς μητρός του, ὅστις ἦτο σχολάρχης εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Βιλλεφράγκας, ἀνέλαβε τὴν ἀνατροφὴν του Ἠθέλε νὰ κάμῃ τὸν Νικόλαον καθηγητὴν ὡς ἦτο αὐτός.

— Θὰ γίνῃ ναυτικὸς ὡς ἐγώ, εἶπεν ὁ Πρεσβύτερος Φανίων.

— Θὰ γίνω ναυτικὸς ὡς ὁ πατὴρ μου, εἶπεν ὁ μικρός.

— Ἐὰν ἐπιθυμῇς νὰ γίνῃς ναυτικὸς, παρετήρησεν ὁ διδάσκαλος, σπουδάσον τὰ μαθηματικά· θὰ εἰσέλθῃς εἰς σχολεῖόν τι καὶ θὰ ἐξέλθῃς ἀξιωματικὸς.

Ἡ προσδοκία αὕτη ἐνέθουσε τὸν Νικόλα. Εἰς ἡλικίαν δεκαπέντε ἐτῶν, ἦτο ἑτοιμὸς νὰ ὑποστῇ τὰς ἐξετάσεις του, ὅτε ἡ ἐπιδρομὴ ἀνέτρεψε τὰ σχέδιά του.

— Θὰ σὲ ὀδηγήσω ἐγὼ ὁ ἴδιος εἰς Βρέστην ὅταν ἡ εἰρήνη συντελεσθῇ! εἶπεν ὁ ὀπτικός εἰς τὸν υἱόν του.

Ἀλλ' ἀπέθανε τὸ αὐτὸ ἔτος. Εἶχεν ἐωρτάσει δι' ἀρθῶνων σπονδῶν τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς νήσου Ἐλβας.

Μίσος κατὰ τῶν Ἀγγλῶν! Διὰ τοῦτο τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὁ Νεπολέων ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Λουδοβίκου ΙΒ', εὗρον τὸν Πρεσβύτερον Φανίων ἐξηπλωμένον πρηνῆ ἐπὶ τοῦ πατώματος.

— Εἶνε ἀναισθητός ἐκ τῆς μέθης, εἶπεν εἰς γείτων.

Ἦτο νεκρὸς ἐκ τῆς μέθης.

Ὁ Νικόλας τῷ ἀπέδωκεν εὐσεβῶς τὰ τελευταῖα καθήκοντα. Εἶτα ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα καὶ μικρὰν τινα ἰδιοκτησίαν, ἣν εἶχε κληρονομήσει παρὰ τῆς μητρὸς του καὶ μετὰ τοῦ προϋόντος τῆς διπλῆς ταύτης πωλήσεως νὰ κάμῃ τὸν γυρον τοῦ κόσμου.

Ἀλλ' αἱ ἰδιοκτησίαι δυσκόλως ἐπωλοῦντο καὶ ὑπῆρχον ὀλίγοι ὀπτικοὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν.

Ὁ Νικόλαος ἔμεινε δύο ἔτη εἰς Βιλλεφράγκαν πρὶν ἢ δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν περιουσίαν του. Ἐπὶ τέλους τὸ κατάρθωσεν· εἶδεν ἐκτεθειμένα ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐννεήκοντα χιλιάδας φράγκων, μέρος εἰς συναλλάγματα καὶ μέρος εἰς ἀστράπτοντα χρυσὰ λουδοβίκια.

— Εἶμαι πλούσιος, εἶπε καθ' ἑαυτόν, ἰδοὺ οἱ Βουρβωνοὶ ἐπανῆλθον καὶ ἀπεκατέστη ἡ εἰρήνη· ἐπομένως, μεγαλύτερα πρόδος εἰς τὸ στρατιωτικὸν ναυτικόν. Θὰ ταξιδεύσω μόνος, ἀκολουθῶν τὴν φαντασίαν μου, ὡς τυχοῦρας, ὡς ποιητής!

Ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὴν θάλασσαν καὶ ἡ Βρέστη ἦτο δι' αὐτόν ὁ λιμὴν, ὡς ἡ Ρώμη ἦτο ἡ Πύλη διὰ τοὺς Λατίνους· ἀπεφάσισε ν' ἀνχωρήσῃ εἰς Βρέστην ἀπὸ σταθμοῦ εἰς σταθμὸν πεζῆς, ὡς ἀληθὲς ταξιδιώτης.

Ἐκαμε μικρὸν δέμα, τὸ ὁποῖον ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ ὤμου του, περιέζωσε τὴν ὀσφύν του διὰ πλατείας ζώνης, ἥτις περιεῖχε τὴν περιουσίαν του, ἐνηγκαλίσθη τὸν θεῖόν του, τὸν σχολάρχην καὶ ἤρξατο τῆς πορείας.

Β'

Τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ Νικόλαος ὤδευσεν εἰς λεύγας. Ἐνῷ ἐπλησίαζεν εἰς τὰς πρώτας οἰκίας τῆς Ματιάνης, βροχὴ μετὰ καταιγίδος ἐπῆλθεν, ἥτις τὸν ἔβρεξε μέχρι ὀστέων καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ σταματήσῃ εἰς πανδοχεῖόν τι ἀμαξηλατῶν, κείμενον εἰς τὸ προάστειον.

Ἡ θύρα τοῦ πανδοχείου τούτου εἶχεν ἄνωθεν εἰκόνα τινὰ παριστῶσαν ὑπερμέγεθος λευκὸν τετράπουν, διαγινωσκόμενον διὰ τῶν λέξεων τούτων, γεγραμμένων ὑπὲρ ἄνω τῆς κεφαλῆς του : «Εἰς τὸν Λευκὸν Ἴππον» ὁ ξενοδόχος τὸν ὑπεδέχθη ὅσον τὸν δυνατὸν καλλίτερον.

Τὸν ὠδήγησεν εἰς μέγα δωμάτιον, τῷ ἤναψε καλὸν πῦρ, τῷ ἔδωκε νὰ πῖν καλὸν οἶνον, τῷ ὑπέδειξε διὰ βλέμματος καλὴν κλίνην καὶ τῷ εἶπεν ἐν εἰδει καλῆς νύκτας :

— Αὐριοὶν θὰ εἴσθε ὡς ἐγώ.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Νικόλας ἠγέρθη ἀργά· ἦτο κεκοιμηκώς, ἀλλ' ἐσκέφθη ὅτι ἡ καχεξία αὐτῆ καθ' ὁδὸν θὰ ἐξηφανίζετο· ἐνεδύθη ταχέως καὶ ἠνόιξε τὸ παράθυρόν του· ὁ ἥλιος ἦτο ἤδη ὑψηλός.

— Εἶνε, εἶπε καθ' ἑαυτόν, καιρὸς ν' ἀνχωρήσω.

Ἀλλὰ δὲν ἀνεχώρησε, καὶ καθὼς οἱ χοροὶ τοῦ μελοδράματος, οἵτινες μένουν ἀκίνητοι ἄδοντες : *Βαδίζομεν, τρέχομεν, ἐπανελάμβανεν* :

— Ἀναχωρῶ, ἀναχωρῶ.

Κατέναντι τοῦ ξενοδοχείου τοῦ «Λευκοῦ Ἴππου» ἦτο μικρὰ τις χαμηλὴ οἰκία, τῆς ὁποίας τὸ ἰσόγειον κατεῖχετο ὑπὸ πιλοπωλείου καὶ ρωποπωλείου.

Δι' ἡνεωγμένου παραθύρου τῆς πρώτης ὀροφῆς ἐφαίνετο μεγαλόσωμος νεανὴς εὐειδής, ὡς εἰσὶν εὐεῖδεις αἱ Ματιάνιαι ὅταν εἶνε εὐεῖδεις, τουτέστι μετὰ τὸ μέτωπον κεκοσμημένον διὰ φυσικοῦ διαδήματος, μελανῆς κόμης πυκνῆς καὶ λεπτῆς, μετὰ τριακοντα δύο ὀδόντας γαλακτώδους λευκότητος καὶ χροῖαν λαμπρὰν δροσερότητας. Ἐπήγαγεν, ἤρχετο, ἤδεν, ἐνεφανίζετο εἰς τοὺς διαβάτας χωρὶς νὰ φαίνεται πα-

ρατηροῦσα ὅτι ἐθαύμαζον τὰς κινήσεις τῆς, τὴν φωνὴν τῆς καὶ τὴν καλλονὴν τῆς.

Ὁ Νικόλας ἐθαμβώθη· μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης οὐδέποτε εἶχεν ἀγαπήσει, οὔτε μάλιστα εἶχε σκεφθῇ περὶ ἔρωτος. Ἐὰν γυνὴ τις εἶχε ταραξεί τὰ ὄνειρά του ἦτο Ἀταλά τις ἡμίγυμνος, φέρουσα πτερὰ ἐπὶ κεφαλῆς, μετὰ δακτυλίου διαπερασμένου διὰ τῆς ρινὸς τῆς. Ἡ καρδιά του ἔπαλλεν· ἀλλ' ἦτο λίαν νέος καὶ δὲν τὸ ὁμολόγει.

— Εἶμαι λίαν κουρασμένος καὶ εἶνε πολὺ ἀργά, εἶπε καθ' ἑαυτόν, ἂς ἀναπαυθῶ σήμερον, αὐριοὶν θὰ περιπατήσω καλλίτερον.

Οὕτω ἔμεινε ὀρθίος ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ πιλοποιοῦ-ρωποπώλου.

Ἐφαγεν ὀρθίος κατεκλίθη ἀργά, ἀκολουθήσας τὴν νύκτα τὴν σκιὰν τῆς νέας κόρης διὰ μέσου τῶν πεφωτισμένων παραπετασμάτων.

Ἠγέρθη ἄμα τῇ ἡφ καὶ δένων τὰς περικνημίδας του ἔκαμε τὸν ἀκόλουθον συλλογισμόν :

— Πρὶν ἢ ἐπισκεφθῶ ἀπομακρυσμένας χώρας δὲν θὰ ἦτο καλὸν νὰ γνωρίσω ὀλίγον τὴν πατρίδα μου; Εἶνε ἀποφασισμένον, θὰ κάμω τὸν γυρον τοῦ κόσμου· ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ μὲ ἐμποδίσῃ, διερχόμενος τὴν Γαλλίαν νὰ σταματήσω μίαν ἡμέραν εἰς ἐκάστην πόλιν καὶ νὰ ἴδω πᾶν ὅ,τι περιέργον περιέχει; Ὁχι, ἀναμφιβόλως. Καὶ ἐπειδὴ εἶμαι εἰς Μάτιέννην ἂς ἐπισκεφθῶ τὴν Ματιέννην.

Ἐνεδύθη, παρετήρησεν ἐκ τοῦ παραθύρου, ἐθαύμασε τὴν πρόσοψιν τῆς μικρᾶς οἰκίας καὶ κατήλθε.

— Τί περιέργον περιέχει ἡ πόλις σας; ἠρώτησε τὸν ξενοδόχον.

— Δύο πράγματα, ἀπεκρίθη οὗτος. Χριστὸν ἐξωγραφημένον ὑπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ τοὺς πύργους τοῦ Ἀγίου Βικεντίου.

Ὁ Νικόλας κατηνάλωσε μίαν ἡμέραν διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν Χριστὸν τοῦ Δαυὶδ μετὰ τὴν τεσσαρῶν εἰκόνων, αἵτινες ἐκόσμου τὴν μόνην ἐκκλησίαν τῆς πόλεως, καὶ ἄλλην μίαν ἡμέραν διὰ νὰ θαυμάσῃ τοὺς πύργους τοῦ Ἀγίου Βικεντίου.

Τὸ ἐσπέρας τῆς δευτέρας ἡμέρας, διελογίσθη, ἐὰν δὲν ἦτο ἄτοπον ν' ἀρχίσῃ τῆς πορείας ἄνευ ὑπενδύτου ἐκ φλανέλλας· εἶνε βέβαιον ὅτι εἰς ὑπενδύτης ἐκ φλανέλλας θὰ προελάμβανε τοὺς πόνους τῆς κοπώσεώς του ἐμποδίζων τὴν αἰφνιδίαν μεταβάσιν ἐκ τῆς θερμότητος εἰς τὴν ὑγρασίαν· καὶ τὴν πρωτὴν τῆς τρίτης ἡμέρας εἰσηλθε παρὰ τῷ πιλοποιοῦ καὶ ἠγόρασεν ἐρυθροῦν ὑπενδύτην ἐκ φλανέλλας.

— Οἱ στρατιῶται τῆς Μεγάλης Στρατιᾶς ἔφερον ἄπαντες ἐσώβρακα, εἶπε καθ' ἑαυτόν ὁ Νικόλας. Εἰς τὴν πορείαν τὰ ἐσώβρακα εἶνε ἀπαραίτητα.

Περιστρέψας εἰκοσι τέσσαρας ὥρας τὴν σκέψιν ταύτην εἰς τὴν κεφαλὴν του ἠγόρασεν ἐπὶ τέλους ἓν ἐσώβρακον.

— Ὁ πατήρ μου ἔλεγεν ὅτι, προκειμένου περὶ ἐνδυμάτων, πρέπει νὰ ἔχῃ τις τὰ παντὰ διπλά.

Ἐπειδὴ ἠγόρασε συγχρόνως δεύτερον ἐσώβρακον καὶ δεύτερον ὑπενδύτην, ὁ Νικόλας ἐνόμισεν ὅτι ἔκαμε μεγάλην οἰκονομίαν χρόνου καὶ συνεχάρη ἑαυτόν.

Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον νέαι ἀνάγκαι ἐξεδηλώθησαν, νέαι ιδέαι ἀνεφάνησαν ἀκολουθούμεναι ὑπὸ νέων ἀγορῶν. Ὁ Νικόλας ἠγόρασεν ἀλληλοδιαδόχως περικνημίδας, ὑποκάμισα, λινὰ ρινόμακτρα, ρινόμακτρα βαμβακερά, ρινόμακτρα ἐκ μεταξῆς, λαίμοδετας, χεῖριδας, ἀορτήρας (τιράντες), ζώνην γυμναστικῆς, δακτυλήθραν, νῆμα, ραφίδας, ραφιδοθήκην καὶ ἕτερα μικρὰ ἀντικείμενα.

Ὅταν τὸ κατάστημα τοῦ πιλοποιοῦ-ρωποπώλου μετεφέρθη ὁλόκληρον εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὁ Νικόλας ἔκαμε κινήσιν φρίκης καὶ ἀπελπισθεὶς νὰ τὰ εἰσγάγῃ ὅλα εἰς τὸν μάρσупόν του ἠγόρασε κιβώτιον.

[Ἔπεται συνέχεια]

N. Γ.